

ת"פ 16561/09/16 - מדינת ישראל נגד אברהם איטח, נתנאל איטח, רפאל בצון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16561-09-16 מדינת ישראל נ' איטח ואח'

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד דקלה נחום מתביעות ש"י
	המאשימה
	נגד
	1. אברהם איטח
	ע"י ב"כ עו"ד ורד בירגר
	2. נתנאל איטח
	ע"י ב"כ עו"ד נח אולשה
	3. רפאל בצון
	ע"י ב"כ עו"ד אריק בוקטמן
הנאשמים	

גזר דין

כתב האישום המתוקן

נגד הנאשמים 1-2 הוגש כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר דיוני ללא הסכמה עונשית.

מכתב האישום עולה, כי הנאשמים חברים בקבוצות שמטרתן מניעת התבוללות בין יהודים לערבים.

ביום 4.2.2014 בשעה 20:30 או בסמוך לכך, נפגשה המתלוננת (ממוצא יהודי), עם ידיד משפחתה, שהוא ממוצא ערבי, בבית"ר עילית. המתלוננת אספה מהידיד התקן מחשב נייד, ונסעה לכיוון היציאה מבי"תר עילית לכיוון מחסום חוסאן ברכבה. רכב אחר בו נהג מר כהן עקף את רכבה של המתלוננת ועבר לפניה את המחסום ואף נעמד בסמוך לתחנת האוטובוס הנמצאת לאחר המחסום, אך לא בטווח ראייה. כאשר המתלוננת הגיעה למקום, סימן לה כהן לעצור, ואף דיווח טלפונית לאדם בשל מיארה, כי הוא נמצא עם המתלוננת שהתרועעה עם ערבי בתחנת האוטובוסים. מיד ובסמוך התקשר מיארה לנאשם 3 והודיע לו כי המתלוננת נמצאת בתחנת האוטובוס וביקש ממנו להגיע למקום. המתלוננת עצרה את רכבה. כהן פנה אל המתלוננת ושאל אותה אם היא יודעת כי הבחור שישבה אתו ברכבה הוא ערבי. המתלוננת השיבה ב"נו?" וכהן אמר לה שהיא נראית אישה בוגרת המבינה מה שהיא עושה, ואין זה מתאים ללכת עם ערבי. המתלוננת השיבה שהיא יכולה להיות אמא של הידיד, וכי אין לה שום דבר אתו ולא כלום. כמו כן אמרה: "לפני שאתה מדבר אתי דבר עם השרמוטות של בית"ר". בסמוך לכך, נעצר רכב במקום, ממנו ירדו שלושת הנאשמים

ואדם נוסף. הנאשמים קיללו את המתלוננת, ואמרו לה: "זונה, שרמוטה, הולכת אם ערבים" וכן איימו על המתלוננת שישברו לה את העצמות. במקביל, החלו הנאשמים לצלם את המתלוננת ורכבה באמצעות הטלפונים הניידים שלהם. המתלוננת ניסתה למנוע את צילום התמונות, פנתה לנאשם 1 והעיפה את הטלפון הנייד מידו. נוכח זאת הודו הנאשמים בביצוע **עבירות של התנהגות פסולה במקום ציבור**, לפי סעיף 216(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ו**עבירות אימים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ההליך

תיק זה הועבר אלי לצורך שמיעת ראיות. אלא שהצדדים באו בדברים ובסופו של יום הצליחו להגיע להסדר דיוני, ללא הסכמה עונשית. עם זאת הוסכם על שליחת הנאשמים 1-2 לשירות המבחן. יצוין כי במקביל לכך, עניינו של נאשם 3 טופל באפיק הפסיכיאטרי.

תסקירי שירות המבחן

נאשם 1 - בעניינו של נאשם 1 הוגש תסקיר בחודש דצמבר 2019. מהתסקיר עולה, כי במועד התסקיר, הנאשם (כיום) כבן 29, רווק ואב לילדה כבת 8. הוא סיים 8 שנות לימוד במסגרות חרדיות ועובד כנהג משאית. השירות גולל את קורות חייו של הנאשם שגדל במשפחה שעברה תהליך של חזרה בתשובה. ילדותו לא היתה פשוטה, והמשפחה חוותה אלימות, גירושי ההורים ואובדן אחד האחים. הנאשם התגייס לצבא אך כעבור שנה וחצי החלו להיווצר בעיות משמעת בגין אף נשפט למאסר בכלא צבאי. למרות זאת, סיים שירות צבאי מלא. לאחר מכן עבד בעבודות שונות. כאמור, לנאשם בת מקשר לא ממוסד, והוא אינו שומר על קשר רציף עמה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטל אחריות חלקית לביצוע העבירות. עם זאת סבר שירות המבחן, כי למרות הרקע האידיאולוגי הקיצוני לביצוע העבירות, כיום הנאשם אינו מחזיק בדעות אלו. שירות המבחן סבר כי לצד קיומם של גורמי סיכון, קיימים גורמים מפחיתי סיכון ומגבירי סיכוי לשיקום כגון נטילת אחריות, גם אם חלקית, הבעת אמפטיה למתלוננת ושינוי בדעותיו של הנאשם. שירות המבחן המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 250 שעות, מאסר מותנה ופיצוי. אין מחלוקת כי מאז האירועים נשוא תיק זה, לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

נאשם 2 - בעניינו של נאשם 2 הוגש תסקיר בחודש דצמבר 2019. נאשם זה הוא אחיו של נאשם 1, כבן 34, גרוש ואב לילד קטן. מאז הנאשם התחתן בשנית, כפי שסיפר לי כעת. הוא סיים 12 שנות לימוד במסגרות חרדיות ועובד כעצמאי בתחום שירותי דרך. הרקע המשפחתי זהה לרקעו של נאשם 1 בהיותם אחים. גם הוא כאחיו התגייס לצה"ל מתוך מוטיבציה לשרת בתפקיד קרבי. אלא שתקוותו זו לא התממשה והוא שובץ בתפקיד בחיל התותחנים. בעקבות אכזבתו והדרדרות התנהגותו, שוחרר מהצבא כעבור שנה. הוא שב למסגרות לימודים לסירוגין ובמקביל עבד בעבודות שונות, וכן הספיק להתחתן ולהתגרש ונישא מחדש לאחרונה. ילדם המשותף של בני הזוג נמצא במשמורת משותפת. גם כאן התרשם שירות המבחן שהנאשם נוטל אחריות חלקית למעשים ואף מתקשה בגילוי אמפתיה למתלוננת. הוא שלל השתייכות לארגונים לאומניים ושלל היבט אידיאולוגי מוצק למעשיו. שירות המבחן עמד על כך שלא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, ולאחר שקילתו את גורמי הסיכון והסיכון, המליץ על הטלת של"ץ בהיקף 250 שעות, מאסר מותנה ופיצוי. אין מחלוקת כי לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.

ראיות וטיעונים לעונש

במסגרת הראיות לעונש, הוגש גיליון המידע הפלילי של הנאשמים.

לנאשם 1 שתי הרשעות ישנות מאוד בגין היעדרות משירות צבאי.

לנאשם 2 חמש הרשעות קודמות, האחרונה שבהן משנת 2015 (עבירה משנת 2014) בגין הוטלו עליו מאסרים מותנים בלבד.

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, ועתרה להטיל על הנאשמים 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

מאידך, ב"כ נאשם 1 טענה לנטילת האחריות, חלוף הזמן ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הסניגורית חלקה על מתחם הענישה וטענה שיש להתחיל את המתחם ממאסר מותנה, וכי יש להסתפק בעונש של מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בהתחשב במצבו הכלכלי המורכב של הנאשם.

ב"כ נאשם 2 הצטרף לטענות הסניגורית והדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת השיהוי שחל בתיק זה.

שמעתי את הנאשמים. שניהם הביעו את חרטתם על ביצוע העבירות ושיתפו בקורותיהם בשנים האחרונות, ועולה מכך כי הם חוו את אובדן אחיהם בנסיבות קשות, וכן חוו דוחק כלכלי ניכר. התרשמתי מדבריהם של הנאשמים, וכן מהעובדה שלא נפתחו להם תיקים חדשים, כי חרטתם כנה, וכי אכן חלוף הזמן, ניתב אותם לנתיב חיים אחר.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עברו הנאשמים פוגעות בכבוד האדם, חירותו והאוטונומיה שלו לנהל את חייו כראות עיניו. כמו כן על-רקע של תפיסה ערכית מעוותת וגזענית, המנוגדת לערכים אנושיים שוויוניים, סברו הנאשמים כי הם יכולים להכתיב לזולתם אורח חיים לפי שיטתם, ואף סברו כי מותר להם לאיים על המתלוננת לצורך כך ולהלך עליה אימים. הדבר מלמד על פגיעה ברמה בינונית בערכים המוגנים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירות שבוצעו על-רקע אידיאולוגי בתכנון ובצוותא, ככל הנראה מתוך מעקב אחר המתלוננת, בו היו מעורבים נוספים; הנאשמים אנשים בוגרים שהיו צריכים להימנע מן המעשים והם אחראים להם באופן בלעדי; הם הטילו מורא על המתלוננת ובפועל פגעו בחירותה ובאוטונומיה שלה, כשפוטנציאל

הנזק אף רב מזה. אך בנס, הם נתקלו במתלוננת אסרטיבית בעלת מענה לשון, והדבר מיתן את התוצאה הסופית של מעשיהם המכוערים.

מדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה רחב וקשה למצוא נסיבות דומות למקרו. יחד עם זאת אפנה לרע"פ 3150/19 **שטרנברג נ' מ"י** (מיום 8.5.2019), שם הואשם הנאשם באיומים, העלבת עובד ציבור והתנהגות פרועה. שם הנסיבות חמורות ממקרו, ונקבע מתחם שבין מאסר קצר בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר. ברע"פ 4935/17 **סימונדיב נ' מ"י** (מיום 24.8.2017) דובר באירוע חמור ממקרו, שבו אסיר איים על סוהרים בבית הכלא והפריע להם. נקבע מתחם המגיע עד 18 חודשי מאסר, כשנקבע שרמת הענישה שנקבעה ונגזרה גבוהה ביחס לסוג זה של עבירות, בשל הנסיבות החריגות. בע"פ (נצרת) 19762-08-16 **בוהדנה נ' מ"י** (מיום 3.1.20217) תקף הנאשם בחכה פקחים ואיים עליהם. שם נקבע מתחם שבין מאסר מותנה ועד 8 חודשים ונגזרו 5 חודשי עבודות שירות. ברע"פ 6449/18 **סיאם נ' מ"י** (מיום 22.10.2018) נדון מקרה של הפרעה לעובד ציבור, תקיפת עובד ציבור ואיומים - תקיפת פקחים בדחיפה ואיומים עליהם. שם נדון הנאשם לשל"ץ, קנס ומאסר מותנה. עיינתי בפסקי הדין אליהם היפנתה המאשימה, ולא מצאתי לגזור מהם את מתחם הענישה המבוקש בשל שוני בנסיבות.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על של"ץ ומאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: **לגבי נאשם 1** - עברו הפלילי של הנאשם אינו ממין העניין ונסיבות חייו היו מורכבות. התרשמתי מקבלת אחריות מלאה למעשים, והנאשם הביע אמפתיה למתלוננת. שירות המבחן סבר, כי הנאשם אינו מחזיק עוד בדעות גזעניות וכך גם התרשמתי אני. **לגבי נאשם 2** - מדובר באדם בעל עבר פלילי אך מדובר בעבר ישן, שגם ממנו התרשמתי מקבלת אחריות למעשים והכאה על חטא, כמו גם הבעת אמפתיה כלפי המתלוננת. לזכות הנאשמים קיים רכיב חלוף הזמן בין ביצוע המעשים לבין מועד הגשת כתב האישום, למעלה משנתיים לאחר האירועים, מבלי שניתנה לכך הצדקה סבירה. לקולא ניתן למנות את חלוף הזמן בכל הנוגע להתנהלות ההליך - כתב האישום הוגש שנה וחצי מאז האירוע, והדיונים נדחו מעת לעת, בעיקר בשל נסיבות שאינן תלויות בנאשמים, אלא בשל נסיבות הקשורות בניהול התיק וברצון לסיימו עבור כלל הנאשמים באותו מועד, כאשר עניינו של נאשם 3 נבדל מעניינם על רקע מצבו הנפשי והאבחון שעבר וארך זמן.

המיקום במתחם - אלמלא הנסיבות שתיארת לעיל, היה מקום להטיל על הנאשמים עונש של מאסר בעבודות שירות, ואולם בנסיבות המקרה יש להטיל על הנאשמים את העונש שהומלץ ע"י שירות המבחן באופן עקרוני.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים, בין היתר בהתחשב בנסיבותיהם האישיות הנוכחיות:

א. 100 שעות של"ץ ע"פ תוכנית שיכין שירות המבחן ויגיש בתוך 30 יום מהיום. הנאשמים הוזהרו לשתף פעולה עם שירות המבחן שאם לא כן ניתן יהיה להפקיע את הצו ולהטיל עליהם כל עונש לרבות מאסר. תחילת השל"ץ לא לפני 20.6.2021;

ב. 5 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעברו הנאשמים את העבירות בהן הורשעו, בתוך שנתיים מהיום;

ג. כל אחד מהנאשמים 1-2 ישלם למתלוננת ע"ת 1 פיצוי בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 4.7.2021.

יש לשלוח לשירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשפ"א, 27 אפריל 2021, במעמד הצדדים.